

vendeghem, 8 km. nordväst från Gent. Denna stare hade erhållit sin ring vid Norrvåra, Vårö socken i norra Halland 31 maj 1933 av hr K. LYCKNERG. Den hade sedan återfunnits och kontrollerats den 18 april 1935 av densamme.

Återfunnen talgoxe, *Parus major*.

Genom förmedling av prof. JÄGERSKIÖLD har underrättelse inkommit, att en talgoxe med ring Z. 2522 infångats av hr A. SIVERTSSON i slutet av febr. 1936 vid Spekeröd, 35 km. norr om Göteborg. Denna talgoxe hade ringmärkts som unge den 13 juni på samma plats av hr HERBERT MATSSON. Detta är ytterligare ett exempel på, att våra mesar ej plåga företaga stora färder.

Återfunnen kattuggla, *Strix aluco*.

Hr CARL-AXEL AXELSSON, Skattkärr, har meddelat, att en kattuggla med ring B. 4986 funnits i febr. 1936 i Östra Fågelviks socken i södra Värmland, strax öster om Karlstad. Denna kattuggla hade av baron KNUT VON ESSEN ringmärkts som unge den 8 juni 1935 vid Biby vid östra Hjalmaren i Södermanland. Detta återfynd är i hög grad märkligt, i det att denna ugglas företagit en resa av omkring 153 km. i nästan rakt västlig riktning. Ej så få ringmärkta kattugglor ha förut återfunnits, men då vanligen vid eller helt nära märkningsplatsen. De enda avvikelserna härifrån ha varit, att en dylik ugglas påträffats omkring 10 och en annan 15 km. från märkningsplatsen, vilket ju ej är mycket att tala om. Kattugglan har sålunda, som det vilje synas med all rätt, betraktats såsom en utpräglad stannfågel. Nu få vi genom det ovanstående lära, att det gamla talesättet: »Ingen regel utan undantag», även gäller för kattugglan. Vi ha ju t. ö. sett samma sak förande ett par andra »stannfåglar» vid föregående tillfällen.

Rysk vråk, *Buteo intermedius*, funnen i Frankrike.

Enligt ett benäget meddelande, som erhållits genom hr P. SKOVGAARD, Viborg, har vid Camai dep. Basses Pyrénées, syd-

ligaste Frankrike den 10 okt. 1935 skjutits en fågel som bar Riksmuseets ring B. 596. Den hade ringmärkts såsom unge den 25 juni 1934 av jägmästare EDVARD RÄDDERG vid St. Lund i Grythyttans socken i västligaste Narke. Den har blott uppgivits såsom vråkung av märkaren, och mera kunde naturligtvis av honom ej sägas. Det var dock otvivelaktigt ej en unge av vår vanliga svenska ornvvråk, utan av den ryska vråken. Denna har nämligen mer och mer trängt söderut och redan med full visshet konstaterats häcka i närliggande trakter, såsom t. ex. i flera fall i Gäsborns socken i Värmland och även i Narke. Därmed förklaras också den mycket sydliga återfyndsplatsen, som ligger långt söder om varje ort, varifrån någon otvivelaktigt äkta svensk vråk återrapporterats. För samma sak talar även årstiden, ty det är ännu orimligare, att en svensk vråk skulle så tidigt som i förra hälften av oktober ha hunnit att flytta så långt. Däremot står tiden i god överensstämmelse med fyndet av en med visshet rysk vråk härstammande från norra Sverige, som den 7 okt. återfanns i dep. Héranlt, alltså vid ungefär samma årstid och nära nog lika sydligt eluru något östligare. Det behöves alltså ej råda någon tvivkan om, att vråken från Grythyttan varit en rysk vråk, och fyndet kan tagas såsom en bekräftelse på denna arts flytningsvanor.

Ornvvråk, *Buteo buteo*, återfunnen i Belgien.

En ornvvråk, som erhållit ring B. 478 som unge vid Fårsta i Estuna socken i östra Uppland den 5 juni 1935 av hr TORE ANDERSSON, sköts den 10 dec. samma år vid Wachtebeke, omkr. 33 km. väster om Antwerpen i Belgien, enl. meddelande från M. R. GILDOYE.

Blå kärrhök, *Circus cyaneus*, återfunnen i Frankrike.

En blå kärrhök, märkt av ammannensen GJENNAK Nord-OVIST i juli månad 1935 i Nymö socken vid Troll-Ljungby i nordöstra Skåne med ring T. 127, sköts den 10 nov. samma